

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010392
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného C. Y., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. 12. 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/79/2014 zo dňa 18.09.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného C. Y. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/79/2014, zo dňa 18.09.2015 bol obž. C. Y. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák., pretože

v presne nezistený deň v období odo dňa 02.07.2013 do 11.00 h dňa 20.07.2013 v obci G., okr.X. vnikol s použitím pravého kľúča do spoločných priestorov bytového domu na ulici E. XXX/XX a prisvojil si tam uložené 2 kusy bicyklov zn. Author A-Ray 1.0 modrostriebornej farby a Merida Extreme 900, žltej farby majiteľa C.. I. D., nar. XX.XX.XXXX, ktoré následne odpredal R. K., nar. XX.XX.XXXX a I. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorí bicykle vydali príslušníkom OO PZ Krupina, čím C.. I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., E. XXX/XX, spôsobili škodu vo výške 1 100,-€.

Za to súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/65/2013 zo dňa 08.11.2013, právoplatného dňa 28.12.2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušení, stratili podklad.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm.d/ Tr.zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie a podľa § 74 ods. 1, 2 Tr.zák. ochranné liečenie vykoná ambulantnou formou a potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal obž. C. Y. odvolanie a to prostredníctvom svojej obhajkyne. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smeruje proti výroku o treste a proti výroku o ochrannom opatrení, s ktorým obžalovaný nesúhlasil. Trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a na svoju prevýchovu považuje trest uložený skorším rozhodnutím za dostatočný. Podľa názoru obhajoby nebolo dôvodné ani uloženie ochranného opatrenia, pretože ochranné opatrenie uložené skorším rozhodnutím obžalovaný už vykonal a bolo mu súdom ukončené. Ďalej obhajoba poukázala na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a svoje konanie úprimne oľutoval. V záverečnej reči deklaroval svoju vôľu prevziať zodpovednosť za svoje konanie z minulosti, ktorého dôvodom bol jeho mladý vek. V tejto súvislosti poukázal na to, že v jeho prípade bolo dôvodné upustiť od uloženia súhrnného trestu práve

s poukazom na vek jeho osoby, keďže žalovaný skutok spáchal len niekoľko mesiacov po dovŕšení 21.roku života. Preto k naplneniu účelu trestu, najmä individuálnej prevencie postačuje podľa jeho názoru aj trest kratšieho trvania, resp. v danom prípade je namieste upustenie od uloženia súhrnného trestu. Ďalej poukázal na uznesenie okresnej prokuratúry zo dňa 13.03.2013, sp.zn. 1Pv 485/11, ktorým došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov, do dňa 06.09.2015, pričom v súčasnosti sa v trestnom stíhaní pokračuje, z ktorého stíhania vyplýva tiež hrozba uloženia trestu. Na túto skutočnosť mal súd prihliadať pri ukladaní trestu. Súčasne okresný súd mal zobrať do úvahy aj tú skutočnosť, že už obžalovaný vykonáva trest 10 mesiacov za inú trestnú činnosť. Pokiaľ ide o jeho osobu, dal do pozornosti hodnotiacu správu z ÚVTOS pre mladistvých Martin, z ktorej vyplýva len to, že si plní príkazy a nariadenia personálu bez pripomienok, konfliktné situácie nevyvolával a nebol disciplinárne potrestaný.

Vo vzťahu k ochrannému opatreniu obhajoba poukázala na znalecký posudok C.. G. E. a C.. P. C. zo dňa 05.04.2014, kde namietala relevantnosť tohto dôkazu, pretože tento znalecký posudok bol vyhotovený pred rokom a pol pred konaním hlavného pojednávania. Záver o nutnosti nariadenia ambulantného liečenia podľa názoru obhajoby už nie je aktuálny. Znalci podľa posudku navrhli uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou, pričom prvostupňový súd sa riadil týmto záverom. S takýmto postupom však obhajoba nesúhlasila, pretože skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2013 bolo uložené aj ochranné liečenie protitoxikologické ústavnou formou. Uvedené ochranné liečenie si obžalovaný už vykonal a toto mu bolo následne súdom aj ukončené, preto vzhľadom na uloženie protitoxikomanického liečenia skorším rozhodnutím súdu a tiež jeho absolvovanie už nie je možné opätovne rozhodnúť o ochrannom opatrení.

Ďalej obhajoba poukázala na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom konštatovala, že v prípade aplikácie súdom § 41 ods. 2 Tr.zák. na túto okolnosť nemožno zároveň prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr.zák. Na záver odvolania obhajoba poukázala aj na to, že súd v rozpore so zákonom pri ukladaní trestu prihliadol na odcudzenia, ktoré boli uskutočnené po spáchaní predmetného skutku, na ktorom základe hodnotil, že uložený trest považuje za reálne opodstatnený. Z uvedených dôvodov obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a aby krajský súd vo veci rozhodol sám tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák., nakoľko trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2013, sp.zn. 5T/65/2013 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a súčasne, aby rozhodol, že obžalovanému neuloží ochranné opatrenie. Alternatívne pri ukladaní trestu odňatia slobody a jeho výmery výraznejšie zníži ukladaný trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. a opäť neuloží obžalovanému ochranné opatrenie, alternatívne zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridrižovala dôvodov odvolania, ktoré boli podrobne zreferované na verejnom zasadnutí a napriek oboznámeniu nových dôkazov a tomu, že bol spisový materiál doplnený vo vzťahu k rozhodnutiu o liečení, obhajoba trvá na tom, že v tomto konaní nebolo možné rozhodnúť o uložení ochranného liečenia, keďže predošlé liečenie obžalovaný vykonal a bolo riadne ukončené. Obhajoba ďalej trvá na tom, že uložený trest je prísny a z toho dôvodu navrhla, aby krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené v petite ich odvolania.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje uložený trest obžalovanému v celom rozsahu za zákonný a správny, ani jeden uložený trest obžalovanému v skorších trestných konaniach nevedol k jeho náprave a poučeniu a preto považuje trest vo výmere 4 rokov za primeraný a z toho dôvodu požiadal odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si počas výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktoré v súčasnosti vykonáva, uvedomil závažnosť jeho situácie a to, že v mladom veku porušil zákon a až teraz sa z toho poučil, preto navrhol vyhovieť ich odvolaniu, trest vo výmere 4 rokov považuje za neprimerane prísny.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. Y. nie je dôvodné.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, pričom je nutné konštatovať, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a v tomto smere na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, ktoré súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. prijal. Toto vyhlásenie obžalovaného bolo v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi. Krajský súd potom preskúmal iba výrok o treste a výrok o uloženom ochrannom opatrení, keďže odvolanie obžalovaného smerovalo proti týmto výrokom.

V tejto súvislosti sa odvolací súd nestotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd mu uložil neprimerane prísny trest, keďže pri ukladaní trestu súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré je podľa zákona povinný prihliadnuť, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery páchatela. V jeho prípade je nutné poukázať na samotnú osobu obžalovaného, ktorá bola v minulosti viackrát súdne trestaná aj pre závažnú trestnú činnosť tak, ako na to správne poukázal prvostupňový súd. V tejto súvislosti sa krajský súd nestotožnil s námietkou obhajoby, že okresný súd prihliadol na odsúdenia, ktoré boli uskutočnené po spáchaní predmetného skutku. V tomto smere okresný súd pri hodnotení osoby obžalovaného iba konštatoval jeho správanie aj po spáchaní prejednávanej trestnej činnosti, čo u osoby obžalovaného poukazuje na sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Obhajoba ďalej poukázala na vyhlásenie obžalovaného o vine, jeho oľutovanie páchania trestnej činnosti a v konečnom dôsledku aj na vek obžalovaného, na ktoré skutočnosti však prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadol a preto aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. a obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 4 roky nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti sa krajský súd ďalej nemohol stotožniť ani s výkladom obhajoby pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.h/ Tr.zák. a aplikovanie § 41 ods. 2 Tr.zák. (tzv. asperačnej zásady). V tomto konkrétnom prípade totiž je zrejmé, že prvostupňový súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody okrem iného aj podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., teda za zločin lúpeže so zbraňou. Vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, ktorý v tak mladom veku sa dopustil závažnej trestnej činnosti, preto ust. § 38 ods. 7 Tr.zák. nebránilo vyššie uvedenému postupu súdu pri ukladaní trestu, pretože podľa krajského súdu použitie týchto ustanovení súčasne nie je pre obžalovaného neprimerane prísne. Obžalovaný si musí byť vedomý, že nestačí iba deklarovať, že chce prevziať zodpovednosť za svoje správanie, ale súčasne by chcel uložiť nízky trest. Takýto postup sa v jeho prípade v súčasnej dobe vylučuje.

Odvolačný súd sa nestotožnil ani s tvrdením obhajoby, že obžalovanému už nebolo možné nariadiť ochranné liečenie, keďže už ho mal nariadené skorším rozhodnutím súdu, absolvoval ho a táto liečba bola ukončená súdom. K tomuto tvrdeniu obžalovaného a v konečnom dôsledku aj obhajoby krajský súd poznamenáva, že je zavádzajúce, keďže okolnosti liečby a jej ukončenie boli odlišné od toho, čo deklaroval obžalovaný a obhajoba. V tomto smere odvolací súd zadovážil spisový materiál Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp.zn. 3Nt/37/2014, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný počas liečby porušoval režim liečby tým, že porušil abstinenciu a vzhľadom na jeho osobu ošetrojúca lekárka podala návrh na zrušenie ústavnej liečby menovaného, ktorému Okresný súd v Žiari nad Hronom vyhovel a v tom čase odsúdeného C. Y. prepustil z ústavnej ochrannej protitoxikologickej liečby, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 5T/65/2013-287 zo dňa 08.11.2013. Z uvedeného dôvodu odvolací súd tvrdenie obhajoby o absolvovaní ochrannej liečby vyhodnotil ako účelové. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu a v konečnom dôsledku aj so záverom krajského prokurátora považuje opätovné uloženie ochrannej liečby obžalovanému za potrebné a v podmienkach výkonu trestu toto liečenie môže dosiahnuť svoj účel.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného C. Y. ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.